

Recordant Oriol Perucho

Els Cinemes Girona de Barcelona projecten aquest 21 de juny el concert d'homenatge al músic d'avantguarda

Oriol Perucho (dret) amb Moisès Moisès | Arxiu Pep Pascual

Oriol Perucho (1955-2016) és sens dubte una de les figures més rellevants de les avantguardes musicals a Barcelona. El 2017, arran d'un documental sobre la seva figura, es va celebrar a la sala Apolo un concert d'homenatge. El recital es va enregistrar en vídeo i avui es presenta a Barcelona (21 h, Cinemes Girona), en un acte en el qual també actuarà una versió reduïda de l'**Escamot Voll-Inga**; una oportunitat per recordar aquesta figura indispensable de l'*underground* barceloní.

A la dècada dels setanta, quan Barcelona era la capital indiscutible de l'*underground* a l'Estat, quan bullia d'activitat amb les propostes de l'anomenada escena laietana, hi havia músics com el bateria **Oriol Perucho**, precursor, entre altres mèrits, de l'escena del jazz d'avantguarda a casa nostra. A final dels setanta **Perucho** va encapçalar una banda, **Perucho's**, amb la qual va enregistrar un treball homònim (Umyu, 1979) -reedit el 2011 per La Olla Exprés- que avui suposa un disc seminal per entendre l'adveniment de les avantguardes musicals de final dels setanta. **Tropopausa**, amb orígens també a final dels setanta, va ser una altra de les bandes en què va militar el músic barceloní.

L'activitat exploradora d'**Oriol Perucho** no es va aturar als vuitanta, quan per algun sector de la *intelligentsia* cultural semblava que no havia de passar res més a Barcelona. Ho va fer com a impulsor de grups tan extraordinaris com **Moisès Moisès** o **Koniec**, o amb la **Bel Canto Orchestra de Pascal Comelade**. Més recentment, va col·laborar amb propostes com **Les Anciens** o **Mil Pesetas**. També cal esmentar la seva producció en solitari, amb discos com *Insultó*,

le multaron y dejó de comer (G3G, 1992), *Zaping CD* (G3G, 1994) i *Así pasan 45 minutos* (Hazard, 1998). **Perucho** no va deixar mai de ser un autèntic explorador, un músic que, més enllà del seu extraordinari nivell com a instrumentista, innovava en cadascuna de les aventures on participava.

Oriol Perucho ens va deixar el 16 de gener del 2016. Un any més tard es va estrenar un documental d'autoria col·lectiva, *Oriol Perucho, in memoriam* (2017), on diversos companys de viatge glossen la seva figura. Entre altres, hi parlen l'activista Martí Sans, els músics **Oriol Pons de Vall 'Ginger'**, **Pepino Pascual**, **Enric Cervera**, **Ramon Solé**, **Roger Fortea** i **Gat**, i el crític Jack Torrance. El film es va presentar amb un gran concert, el 6 de novembre del 2017, a la sala Apolo de Barcelona: un grup de base, **Escamot Voll-Inga** -format per **Eduard Altaba**, **Enric Cervera**, **Saki Guillem**, **Quicu Samsó** i **Rafael Zaragoza**, entre altres-, amb col·laboracions d'antics membres de **Moisés Moisés**, **Bel Canto Orchestra** o **Cabo San Roque**. També amb **Pau Riba**, **Anna Subirana** i la ballarina Sònia Sánchez.

Del concert en va sortir un enregistrament audiovisual que es presentarà avui, coincidint amb el dia de la música, a les 9 del vespre, als Cinemes Girona de la capital catalana. La vetllada portarà un miniconcert a càrrec d'una versió reduïda de l'**Escamot Voll-Inga**.

L'acte d'aquest vespre no només constitueix un homenatge a la personalitat irrepetible d'**Oriol Perucho**, sinó que de retruc és també un reconeixement a la mai prou valorada contracultura barcelonina dels setanta ençà.